

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תקעב ♦ שנה יב

שב"ק פרשת וירא ה'תשפד

דברי אלוקים חיים
מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

דברות קודש
מרוך רבינו עט"ר שליט"א

האחיים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה

אתם אותיות אמ"ת המרמז לתורה כפי שאומרים בברכת התורה אשר נתן לנו 'תורת אמת', וכפי שרמז דהמע"ה בתהלים (ק"ט, קס) ראש דברך אמת, שבראש דיבורו של הקב"ה בתורה דהיינו בראשית ברא אלוקים, נרמז בו בסופי תיבות תיבת 'אמת'. וכן בסיום ימי המעשה ושביבת השבת נאמר אשר ברא אלוקים לעשות, סופי התיבות הם 'אמת', לרמז בא כי כל קיום העולם הוא על ידי התורה שהיא אמת, תשב"ו המרמז לתשובה ע"ד הפסוק תשב אנוש עד דכא, פה מרמז לתפילה, כי אין כוחנו אלא בפה וכמו שאמר דוד המלך ואנחנו בשם ה' אלוקינו מזכיר וכמו שדרשו חז"ל אל תראי תולעת יעקב מה תולעת זו אין כוחה אלא בפייה, אף עם ישראל אין כוחם אלא בפייהם. וכפי שאמרו זקני מדין על משה רבינו אין כוחו אלא בפיו (מדרש רבה).

ומובא בספר בני יששכר (חדש אדר מאמר ב דרוש א, עיי"ש) הצדקה הגדולה שבצדקות כשמלמד דעת לעני בדעת, כי אין לך עני כעני בדעת (נדרים מא) והנה המלמד דעת לעני בדעת הוא הצדקה הגדולה שבצדקות, וגורם שתקובל תפלתו ומתרומם קר"ן ישראל מט"ט:

ומובא (צמח דוד בשלח) מלמדנו הכתוב כי התלמידי חכמים העניים אשר אין בידיהם ליתן צדקה יכולים לקיים מצות צדקה בלימוד התורה

ע"כ עלינו לדעת שאנו ניצבים במלחמה רוחנית, על עתיד עם ישראל, ועלינו ציבור לומדי התורה, להתרכז בזה ולהתחזק בתורה תשובה תפילה וצדקה, המעבירין את רוע הגזירה, ובמילא בכוח חיילי צבאות ד', ונראה גם גם בעינינו הגשמיות כיצד אויבי ישראל בכל אתר ואתר, מושמדים ונכרתים מעל פני האדמה, כמאמר הפסוק ד' ילחם לכם ואתם תחרישון, וכפי שמבאר המכילתא: לא בשעה זו בלבד ילחם לכם אלא לעולם ילחם כנגדן של אויביכם ויה"ר שמכה במהרה לגאולה האמיתית והשלימה, מתוך רחמים וחסדים מגולים אכ"ר.

ואנשי סדום רעים וחטאים, לה' מאד (יג, יג)

מבארים כמה מהמפרשים את פשר התנגדותם של אנשי סדום לנתינת צדקה, וכי מה היה אכפת להם שאדם פרטי נותן צדקה? ומתרצים, כי הם היו רעים וחטאים ב- לה' מאד. הם סברו שאם ה' גזר על השני להיות עני ועליך להיות עשיר אזי אסור לך לשנות את הגזירה.

וכמו שאמר טורנוטרופוס הרשע לרבי עקיבא: אם אלוקים אוהב עניים הוא, מפני מה אינו מפרנסם? ורבי עקיבא ענה לו: כדי שניצל מדינה של גיהנום. כך היו אנשי סדום רעים וחטאים ועוד הרגישו בנפשם כי זה לה' - לשם שמיים, ועל כך נאמר "מאוד" כי בזה היתה רעתם גדולה עד מאוד.

וכפי שמפרשים בספה"ק שגם זו לטובה ר"ת גזל, דהיינו שמגיע לעזור לשני לא יאמרו גם זו לטובה אלא יחלצו חושים לעזור לו. בשם הגאון רבי אשר זאב ורנר זצ"ל - רב העיר טבריה, נאמר על דבר הגמרא "שטן ופנייה לשם שמים נתכוונו" (השטן שביקש להביא ייסורים על איוב, ופנייה שציערה את חנה) - שלאכזריות כזו ניתן להגיע רק כאשר חושבים שמתכוונים "לשם שמיים"...

וירא אליו ה' באלוני ממרא והוא יושב פתח האוהל כחום היום

ותמנו המפרשים בכמה דברים אחד שלא שלא כתוב וירא ה' אל אברהם וגו' אלא כתב וירא אליו וגו', וגם במה שכתב באלוני הממרא, מה נפקא מינא באיזה מקום נגלה אליו ה', וגם מה שכתוב והוא יושב פתח האוהל, מה רוצה להגיד בזה שהוא יושב בפתח האוהל ולמה לא ישב בפנים האוהל, וברש"י כתב שבשביל שנתן לו ממרא עצה למול את עצמו, נתגלה ה' בחלקו, וידוע דרשת חז"ל שגדולה הכנסת אורחים מקבלת פני השכינה, ולכן הניח אברהם כביכול את השכינה וישב פתח האוהל לקבל אורחים.

ואפ"ל בדרך אפשר שהפסוק בא לומר את גודל הענוה של אברהם אבינו שאף שעשה את מצות ה' במסירות נפש והוא בן תשעים ותשע ומ"מ לא החזיק טיבותא לנפשיה, אלא פשוט שהוא כאילו בלי שם אלא כתב "אליו", וגם תלה כל הגדולה שזכה לעשות את מצות ה' הכל בזכות ממרא הצדיק שנתן לו עצה על המילה וגם כתב בפתח האוהל שאברהם החשיב את עצמו כאילו הוא עוד בפתח האוהל של הקדושה שאף שנתגלה אליו ד' יתברך אבל אברהם עוד הוא רק בפתח האוהל כאילו רק עכשיו התחיל לעבוד את ה' יתברך.

ובא הכתוב גם לומר שאברהם זכה לכל זה בזכות גודל הענוה שבו שאמר ואנכי עפר ואפר ולכן זכה שנתגלה אליו ה' שהענוה הוא הוא מידה היותר גדולה שזוכה אדם לכל הטובות ושורה עליו השכינה משא"כ הגאווה שהוא הגדולה שבעבירות שאין השכינה שורה על בעלי הגאווה, חה לימוד לדורות שאדם אל יתגאה אף בעשותו המצוה הכי גדולה וידע שהוא רק בתחילת הדרך ובפתח האוהל ועוד המלאכה גדולה להיכנס לגמרי לאוהל הקדושה.

המשך בעמ' ב'

אמרות פהורות
מריבנו ה'אור אביגדור' זיע"א

ורחצו רגליכם (יח-ד) וברש"י כסבור שהם ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם, והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו.

ותמוה למה לא אמר להביא להם מים לנטילת ידיים לפני אכילת הפת, אפ"ל בהקדם מעשה שהיה במסעדה בחו"ל שפעם בא אחד בא יהודי מודרני וביקש בשר לבן, ואחר הסעודה דרשו ממנו תשלום גבוה מהרגיל כשהביע את פליאתו, אמרו שקיבל בשר חזיר שהוא יקר יותר, הזדעזע האיך הכשילו אותו, אמרו לו שסברו שהוא נכרי, אחר שראו שלא נטל ידיים.

עפ"ז אפ"ל שאברהם אבינו רצה לדעת מה טיבם ומהותם, ע"כ לא אמר להם, רק רחצו רגליכם ורצה לראות האם יטלו הם את ידיהם אם לאו, ובחן אותם בזה.

פניני חיים

המשך דא"ח מעמ' א'

ובספר הק' מאור ושמש אחרי שדקדק בלשון הפסוקים וכתב שהדקדוקים רבו כתב לבאר: כי ידוע מספרים הקדושים וגם בעיני ראיתי זאת מצדיקים, בעת שבאו לדבקות גדול והיו מדבקים עצמם בעולמות העליונים, עד שכמעט שהיו מתבטלים ממציאותם, ולא היו יכולים כמעט להישאר בזה העולם, עד שהיו צריכים להגשים את עצמם באיזה דבר גשמי שיביטו על איזה דבר או חפץ להשתעשע בו או שישתכלו באיזה איש ובזה יתגשמו עצמם מעט, ויוכלו להוריד עצמם מדביקותם להשאר בזה העולם, ובאם לא היו מצוי להם דבר להתגשם בו הוצרכו לילך החוצה להביט על איזה דבר, אף על איזה דבר טמא, והנה אברהם אבינו אחרי שמל, בא כל כך להשתוקקות ודביקות והתלהבות גדולה, עד שבלתי היה באפשרותו שישבול גשמיות העולם הזה והיה יכול כמעט להיבטל ממציאות מחמת אהבת ה' אשר בערה בו, על כן ישב בפתח האוהל, והביט על איזה דבר להתגשם בו שירד קצת מדביקותו ויכל להישאר בזה העולם, ובזה מרומז והוא יושב פתח האוהל כחום היום, ר"ל שמחמת אור ההתלהבות והחמימות שהיה דבוק באורות העליונים לזאת ישב פתח האוהל, להסתכל על איזה עובר ושב כאמור, אמנם הקב"ה ידע, כי לא יוכל להתגשם על ידי הסתכלותו בערלים נכרים, כי לא יוכל להסתכל בהם כלל, ובאם שיביט בהם, אז יהיו הם נעשים גל עפר, על כן שלח אליו השם יתברך מלאכם קדושי מעלה כדמות אנשים, שהם בעצמותם קדושים וטהורים שיוכל לסבול אותם, ואמנם נתגשמו מעט, שיוכל להישאר בזה העולם עכ"ל.

ולפי דבריו הק' מובן מה שאיתא בגמרא במסכת יומא (דף מז.) בזה הלשון: "אמרו על רבי ישמעאל בן קמחית [הכהן] שפעם אחת יצא (ביום הכיפורים) וסיפר על ערבי אחד בשוק וניתזה צינורא (רוק) מפי על בגדיו (ונטמא) ונכנס ישבר אחיו ושימש תחתיו וראתה אמן שני בניה כהנים גדולים ביום אחד, ושוב אומרו עליו על ר' ישמעאל בן קמחית שפעם אחת יצא ביום הכיפורים וסיפר עם אדון אחד בשוק וניתנה צנורא מפיו על בגדיו ונכנס יוסף אחיו ושימש תחתיו וראתה אמן שני כהנים גדולים ביום אחד ע"כ

ומעולם תמהתי על זה להבין זאת מה עשה כהן גדול האדם הכי גדול בעולם ביום הקדוש והנורא ביום הכיפורים שיצא לשוק לספר ולדבר עם ערבי וכן לדבר ולספר עם אדון אחד בשוק, ועלה בדעתי בעזרת השם להבין זאת לפי דברי קודשו של המאור ושמש הנ"ל שהכהן הגדול ר' ישמעאל בן קמחית שהיה בבית המקדש ובקודש הקדשים ביום הקדוש היה מתדבק בעולמות העליונים עד שכמעט היה מתבטל ממציאות והיה צריך להתגשם קצת את עצמו באיזה דבר גשמי שיביט עליו ולכן יצא לשוק ופגש בערבי וכן באדון וסיפר עמהם להוריד עצמו מדבקותו שיוכל השאר בזה העולם ואף שמצא ערבי או אדם טמא כמו אדון וכל זה להגשים את עצמו וכמ"ש המאור ושמש וכנ"ל.

ויתכן גם לומר שהיה הערבי הזאת והאדון הזאת גם כן מלאכים ששלחם ה' מן השמים בדמות של ערבי ואדון שיוכלו להשאר בזה העולם, אבל אם היה ערבי ממש אדון ערל, שאז ר' ישמעאל לא היה יכול להסתכל עליהם מחמת קדושתו, ולכן הזמין להם ה' כדמות של ערבי ואדון אבל באמת היו מלאכים וכל זה בדרך אפשר וקרוב לאמת בס"ד.

ויעזור השי"ת שנזכה לילך בדרך אבותינו הק' וכמו שאמרו חז"ל שחייב אדם לומר מתי יגיע מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב וכן להתדבק בצדיקי הדור שבכל דור ודור, עד שנזכה לקבל את פני משיח צדקינו ברחמים וחסדים מגולים אמן ואמן.

וה' אמר המכסה... ואברהם היה יהיה (יח, ז-יח)

וצ"ל למה היה אאע"ה מרבה בתפלה כ"כ עבור הרשעים האלה? וביותר שאמר ה' 'המכסה אני מאברהם' זה מורה שרצון ה' היה שיתפלל אאע"ה עליהם, ומה 'למען אשר יצוה את בנו...? אמנם י"ל ע"פ המבואר שאם איש ישראל מתפלל, אף אם לפעמים אינו עושה פירות מיד שיחא נענה לאלתו, אעפ"כ היא שמורה לנצח ולעולמי עד, ואם לפעמים מתגלגל הדבר שאיש ישראל צריך להושע אזי התפלה ההיא מתעוררת ומעוררת עליו רחמים מחסדי ה' ב"ה, ולכך כי ידעתי וגו' למען אשר יצוה וגו' כיון שבניו ילכו בדרכי תורת ה' ראויים לעורר עליהם תמיד רחמים וחסדים. ולזאת גלה ה' לאאע"ה שרוצה לאבד הרשעים האלה, כדי שיתאמץ בתפלה אף שבאמת לא פעל בתפלתו אז עליהם, שאפי' ע"י צירוף קוב"ה לא מצא, מ"מ הרויח בתפלתו זו שתהא שמורה לנצח לבני בניו עד הדור האחרון, אם יצטרכו לעורר עליהם רחמי וחסדי ה' ע"י צירוף ה' עמהם, אזי מתעוררת התפלה שהתפלל אאע"ה ונושעים עי"ז ג"כ.

(כ"ק מרן מהר"י מבעלזא זי"ע)

כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו וכו'. (יח . יט)

למען הביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו. כי כשאדם מאמין באמונה שלימה שהקב"ה יתענג בהשפעות לישראל אז מה שמבקש מהשי"ת טובה וברכה הוא תענוג להשי"ת. ותענוג השי"ת בהשפעתו לישראל הוא מחמת ישראל הולכין ומחזיקין בתורת ה' על ידי זה יתענג השי"ת מהשפעתו, וזהו למען הביא ה' על אברהם אז שפיר יכולין שיבוא על אברהם אשר דבר עליו ולא יחשוב על מנת לקבל פרס כי מה שהשי"ת משפיע להם טובות הוא עבור תענוגו יתברך כיון שמחזיקים תורת ה' ובו מתענג בהשפעתו להם. והבן.

(קדושת לוי)

וילך ה' כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקומו, (יח . לג.) התנה"ק סיפרה צדקת אאע"ה דהנה הוא המליץ לפני השי"ת על אנשי סדום להצילם, אך לא פעל כלום בבקשתו אצל השי"ת בשבילם, אעפ"כ כשלא פעל כלום לא התעצב אברהם מזה, רק הוא עשה את שלו שהתפלל, וכשלא פעל בתפלתו לא הי' זאת עסק שלו, ותכף אברהם שב למקומו היינו למדרגתו הראשונה, לעבוד את השי"ת בשמחה כמקודם, והתנה"ק היא נצחית וכן ראוי להיות כל אחד מישראל.

(דברי יחזקאל)

וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני ה' (יט, כז.) הנה הצדיק השלם מתעלה כל יום ממדריגה למדריגה. ועל זה אמר וישכם אברהם בבוקר של כל יום אל המקום והמדריגה אשר עמד שם אתמול לעבוד את בוראו ולשרתו בקודש, ומאותו מקום נתעלה לעשות רצון קונו ביתר שאת ולהשיג יותר ויותר ולדרוש את פני ה' אלקיו.

(אדמו"ר בעל חוקי חיים זי"ע)

ויקרא שם בשם ה' אל עולם (כא, לג.)

אברהם קרא וביקש ה', א-ל, שהוא מדת החסד, עולם, לא יפסוק עד עולם, שלא יפסוק מדת החסד מזרעו עד עולם הגם שיתרפו ח"ו יתר העמודים שהמה תורה ועבודה, אבל מדת החסד ישאר עד עולם, וגם א-ל שהוא לשון חזק, כמו ואת אילי הארץ לקח (יחזקאל יז, יג) שיהא מדה זו בחזק אצל בני ישראל, וכאשר רואים ב"ה בחוש שמדה זו הולך ומתחזק בכל פעם יותר אצל כללות עם הקודש ה' עליהם יהיה עד עולם.

(רביה"ק אהרן ראטה זי"ע - טה"ק מאמר הצדקה פ"ח)

אלקים יראה לו השה לעלה בני (כב. ח.)

הר"ת של אלקים יראה לו ה'שה הוי תיבת "האיל", היינו שהתורה הק' מרמזת בזה שהתנוצצה רוח הקודש באברהם אבינו, ורמז בדבריו ליצחק בנו שהאיל יהיה לו עולה תחתיו.

(מרן הסב"ק רבינו מר"י זי"ע)

עובדות חיים

הוא עמד עליהם תחת העץ (יח, ח).

פעם אחת בימי החורף הקשים בין מנחה למערב באו אורחים לבית המגיד מוואידיסלאוו זי"ע -אבי הרה"ק הרבי רבי בונם מפשיסחא זי"ע- לנוח מעט מטורח הדרך ולסעוד את לבם, ואז היה הר"ר בונם זי"ע ילד קטן, ובטרם הגיש המגיד לאורחיו לאכול, אמר לבנו "בונמ'ל ביסט דאך עפעס איין עליו, טו עפעס אויף אין הכנסת אורחים" (-הלוא אתה עליו, נראה אותך שתחדש משהו בסוגית הכנסת אורחים), השיב לו הילד אני צריך לשם כך להיכנס לחדר השני לעיין בנושא ואשתדל לחדש בענין זה.

וכאשר חזר אל אביו ולאורחיו אמר בואו בבקשה אתי ואראה לכם מה שחידשתי בנדון, ויקח אותם אל חדר השינה והראה להם שהציע את המטות בעבור יוכלו לנוח לישון לאחר טורח הדרך.

אביו המגיד נהנה מאד מפקחות בנו, ואמר לאורחיו "נו, מה אתם אומרים על בני הפיקח, האם חידושו מוצא חן בעיניכם".

וישכם אברהם בבוקר

הרה"ק בעל דברי יואל מסאטמאר היה כידוע נוסע לארץ ישראל בפרט לפני בחירות בכדי לשכנע ולדרוש שלא ילכו לבחירות, ובאותה אניה נסע עימו הרה"ג אליעזר סילבר שהוא היה נוסע דווקא לעודד את ההליכה לבחירות. בדרכם היו מידי פעם מתוכחים

פעם שאל הרב סילבר את הרבי מסאטמאר למה מתפלל כל מאוחר, הרי כתוב וישכם אברהם בבוקר שהוא הזדרז לקום מוקדם, ענה לו מינייה וביה, אבל לא כתוב כמה זמן לקח היוחבש חמור.

(מר"ש - שפת הים)

ויקה את שני נעריו אתו

וברש"י: שאין אדם חשוב רשאי לצאת לדרך בלא שני אנשים. מרן הגר"ש וואזנר בעל שבט הלוי זצ"ל הגיע פעם לניחום אבלים אצל אחד השכנים של מרן החזון איש זצ"ל בבנין ביתו בשכונת גבעת רוקח בבני ברק, בצאתו לשוב חזרה לביתו יצא החזון איש מביתו והחל ללוות את מרן זצ"ל חזרה לביתו בזכרון מאיר, כשהוא ניסה להניאו וביקשו שישוב לביתו נענה החזון איש ואמר, רב צריך גבאי.

(כ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א)

תכבות חיים

ראשי המושבה בבני ברק חיפשו שוחט. בין המועמדים הגיע אדם שעסקני המושבה התרשמו ממנו מאד, כיון שהיה נראה כיהודי ירא שמים, בקיא בהלכות, וזקנו ארוך על פי מידותיו. לפני שסיכמו עמו סופית על העסקתו ביקשו שיכנס למרן החזון איש, כדי שיתרה על קנקנו, ויתן את הסכמתו למינויו. ה"חזון איש" שוחח עימו, ולאחר מכן אמר להם שלא ימנהו! שאלוהו מדוע? ענה להם סתומות: "זקנו ארוך" ... ולא הבינו את כוונתו.

לימים התגלה האיש כנוכל רב מעללים. הוא מכר את אותה הדירה לשלשה אנשים שונים, תיווך ומכר קרקעות שאינם שלו, ועוד מעשי נזילות רבים, ונאלץ לברוח לאמריקה מפחד נושיו ורודפיו הרבים.

שאלו עסקני המושבה את "חזון איש" איך ידע שהשוחט הזה לא ראוי, וכי נביאות היא?

ענה להם ה"חזון איש" במתק לשונו: "אילו הוא היה סנדלר עם זקן ארוך היה זה סימן שהוא ירא שמים, אבל פה שבת להיות שוחט, כל זמן השיחה עימי הוא שיחק בזקנו כדי שאשים לב שזקנו ארוך ומגודל, ממילא הבנתי שחוף מזקן ארוך ויפה אין בתוכו כלום..."

(מעשי איש)

רבוזי חיים

ויצא לוט וידבר אל חתניו לוקחי בנותיו (יט, יד)

ברש"י מפרש את כפל הלשון: חתניו - שתי בנות נשואות... לוקחי בנותיו - שאותן שבבית ארוסות להן. המהרא"ץ בריסק הביא פירוש מחודש ומקורי בדרך רמז: לפי דרך העולם אם משיאים בת לבחור מתאים ומושלם במעלותיו, אזי כאילו נתוסף לו עוד ילד בבית, ואם היו לו עד עכשיו שלושה ילדים, יש לו עכשיו ארבעה ילדים, ומורגש מה שאמרו חז"ל "חתנו כבנו" (תנחומא, וישב, י), אבל אם חס ושלום אין זוכים לכך, והבת מתחתנת עם בחור מדרגה נמוכה, אזי נחשב כאילו נפחת ממנו ילד, ומתקיים בו הפסוק "כי יסיר את בתך מאחריך" (דברים ז, ד), ובמקום שהיו לו עד עכשיו שלושה ילדים, יהיו לו עכשיו רק שני ילדים, שהרי בתו עזבה אותו והלכה אחרי בעלה, בדרך אחרת לגמרי. נמצא שלפעמים החתן לוקח את הבת מן האב, ולפעמים אדרבה הבת מכניסה עוד ילד למשפחה. זהו שמרמז לנו הפסוק, שללוט היו חתנים כאלה שלקחו ממנו את בנותיו, והפרידו אותן ממנו, ולא חתנים כאלה אשר נתוספים לבני ביתו, ולכן נאמר 'אל חתניו לוקחי בנותיו'.

(להתעדן באהבתך)

סגולת חיים

רמזי סגולות לשמירה מהמלחמה

כתוב בתהלים (קמ"ח, ח) סכותה לראשי ביום נשק. והיינו שהקב"ה מגין על ראשנו ביום מלחמה.

א) הנה ראשי תיבות: "ס'כותה ל'ראשי ב'יום נ'שק", בגימטריא "אמנים", (עם הכולל),

רמז בכוח עניית אמנים בכוונה, נזכה שהקב"ה יגן ראשנו מכל הנשק של אויבנו.

ב) והנה סופי תיבות: "סכותה לראשי ביום נשק" (עם הכולל), בגימטריא "המקוה",

רמז בכוח טבילת המקוה יש שמירה להינצל מהמלחמה..

מאת

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

סגולה בדוקה

מרבותינו הק' זיע"א

לשמירה מכל צרה ומצוקה

להזכיר שמות הצדיקים

ישראל בן שרה

לייב בן שרה

לוי יצחק בן שרה סאשא

פנחס בן שרה רחל שיינדיל

זכותם יגן עלינו ועכ"א

שננו ואמרו זאת בעת האזעקה

מפורסם ברבבות עותקים ע"י

מוסדות קראלי

לז"נ כ"ק אדמו"ר ה'ויגד משה זיע"א

נעימות החיים

בשעת לילה מאוחרת יצא הצעיר למשימה. בידו נשא מכל דלק גדול ובכיסו גפרורים. הוא תר אחר המיכבסה, על-פי ההנחיות שקיבל, אך לא הצליח לזהות את המקום. כעבור שעה קלה החלו עצביו להתרופף. אולי הלחץ הנפשי שיבש את ראייתו, ואולי החשכה הסתירה מעיניו את מכוונת-המיכבסה שמעבר לזנוכית.

מדקה לדקה גברה עצבנותו. באין-ברירה טמן את המכל בפינה נסתרת והמתין לעובר-אורח. "איך מכיר את המיכבסה?!", תמה הלה, והצביע על מקומה המדויק. התפלא הצעיר על שלא הבחין בה קודם-לכן. אך הסתלק האיש מיהר הצעיר אל המכל. הוא רץ אל המיכבסה, ניפץ במהלומה עזה את השימשה הקדמית, והתיז את הדלק על מכוונת-המיכבסה. בתוך שניות הייתה המיכבסה למאכלת-אש.

למחרת בבוקר הלך יענקל, כדרכו, להתפלל שחרית. לאחר התפילה, בלי לדעת דבר וחצי-דבר על אירועי הלילה, פנה אל מכבסתו. ממרחק הבחין בכבאים ובשוטרים שמילאו את הרחוב. בדופק מואץ החיש את צעדיו אל המיכבסה.

יענקל התקשה להאמין למראה עיניו. המיכבסה המפוארת של צמד האיטלקים הייתה לאפר. השניים התרוצצו בחוץ, חיוורים ועצבניים. יענקל מיהר לפתוח את המיכבסה שלו, שלידה כבר המתנה קבוצת לקוחות.

הסיפור המלא נחשף רק כעבור יומיים, לאחר שהמשטרה תפסה את המצית. זה מיהר לפתוח את פיו ולזמר. "התכוונתי להצית את המיכבסה ממול וטעיתי בזיהוי המטרה", הודה. הוא, כמובן, הסגיר גם את מזמיני ההצתה - בעלי המיכבסה השרופה.

בבת-אחת חזרו כל הלקוחות הוותיקים למיכבסה של יענקל. מצבו הכלכלי שב ועלה מעלה. גם תרומותיו חזרו להיות נדיבות כבזמנים הטובים.

מאז חלפו שנים ועדיין לא מש הקמע מחיקו. יום אחד נתבשר בצער על פטירת הצדיק מקרסטיר. יענקל סבר כי זהו "המועד המתאים" שעליו רמז הצדיק.

כשפתח את הקמע נעתקה נשימתו. על רצועת קלף זעירה הופיע הפסוק - "ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנוורים, מקטון ועד גדול, וילאו למצוא הפתח"...

(גל' שיחת השבוע)

ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנוור ים, מקטון ועד גדול, וילאו למצוא הפתח (יט, יא).

הפרידה של יענקל מהוריו, בדרכו לנסות את מזלו באמריקה הגדולה, הייתה קשה ומרגשת. צפירת הרכבת קטעה אותה באכזריות. יענקל נופף להוריו לשלום ונבלע בין הנוסעים.

עם הגיעו לאמריקה חבר יענקל לקהילת יראים ושלמים. הוא שכר דירת-חדר קטנה באיסט-סייד היהודית במנהטן. עד-מהרה גם מצא עבודה שפרנסה אותו בכבוד. כעבור זמן נשא לאישה בת-טובים כשרה. האיגרת ששלח להוריו אשר בהונגריה על הסתדרותו הטובה ועל נישואיו, שימחה אותם לאין-קץ.

יענקל התברך בחריצות ובתפיסה מהירה. הוא ידע לזהות הזדמנויות ולאחוז בהן ברגע הנכון. יום אחד קנה ממהגר סיני קשיש מיכבסה גדולה, ששכנה ברחוב המרכזי של השכונה. הוא הפעיל את המיכבסה שעות נוספות והתאמץ לרצות את לקוחותיו. עד-מהרה הפך המקום לעסק משגשג.

ההצלחה לא סחררה את ראשו. הוא הוסיף לדבוק בדרך התורה והמצוות והכיר תודה לה' על הצלחתו. נזקקים ידעו כי בביתו יזכו לתרומה הגונה. חיוו של יענקל התנהלו על מי-מנוחות. נולדו לו ילדים והוא ניהל בית יהודי לתפארת.

עד ליום שבו החלו העניינים להשתבש. מול המיכבסה שלו פתחו שני איטלקים צעירים מיכבסה מתחרה. השניים שכרו אולם רחב-ידיים ומילאוהו מכוונת-כביסה משוכללות ומהירות. רשימת לקוחותיו של יענקל החלה להצטמק. הוא חש כי יציבותו הכלכלית מתערערת והולכת.

כעבור זמן שילחו לעברו האיטלקים רמזים כי מוטב לו לסגור את מכבסתו. עיניהם היו צרות בפרנסה המעטה שעדיין הניבה לו המיכבסה. יענקלה היה אובד-עצות.

היהודי שהתדפק על דלת ביתו השכיח ממנו לשעה קלה את צרותיו. הוא נשא עמו דרישת-שלום חמה וטרייה מהונגריה. השיחה נתגלגלה עד שהגיעה גם לסיפור מצוקתו של יענקל.

"שמע-נא", הציע הלה, "ודאי שמעת על הצדיק רבי ישע'לה מקרסטיר, שאליו אני קשור. בעוד כמה שבועות אשוב לפקוד את חצרו. כתוב 'פדיון-נפש' לצדיק ואני אמסרהו לו". הרעיון קסם ליענקל, שעשה מיד כעצת אורחו.

חצי שנה חלפה מאז. הפרנסה הוסיפה להיות דחוקה והאימונים תכפו וגברו. בוקר בהיר אחד שב מיודענו והופיע בביתו של יענקל. "ברוך שובר לצל קורת'י הרעועה", הכריז יענקל בחיך עגום, שהבהיר את מצבו.

"יש לי בשורות טובות בשבילך!", הכריז האורח, והוציא מתיקו כיס בד קטן. "זה קמע ששלח לך הצדיק. שאהו עמך בקביעות, לשמירה ולהצלחה. אה, עוד דבר - הצדיק הורה שלא תפתח את הקמיע עד שתחוש כי בא המועד המתאים".

בימים הבאים ניסה יענקל לשאוב עידוד מברכת הצדיק ומהקמע ששיגר לו, אף שידע היטב כי מתחריו זוממים דבר-מה.

שני האיטלקים החליטו לפעול. הם גייסו צעיר שחור בעל עבר עברייני עשיר והבטיחו לו מאתיים דולרים תמורת שרפת המיכבסה של היהודי. הצעיר הסכים וקיבל מן השניים הכוונה מפורטת ובכללה שם הרחוב, תיאור חלון-הראווה של המיכבסה והחנויות הסמוכות לה. הם תחבו לידו שטר של מאה דולרים. "את היתרה תקבל לאחר הביצוע", אמרו.

קול קראלי 074-7962278

מאות כבר נושעו! ומה איתך?
רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו'
תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של
מרכז "אמונת חיים" קראלי
כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון
רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 0556798152
באימייל: 8659931@gmail.com

♦ אין עוד מלבדו ♦

לזכר עולם יהיה צדיק
אדמו"ר ישראל זצ"ל
בן הרה"ק יצחק אייזיק זיע"א
מזוטשקא סטניסלב
נלב"ע כ"א חשון תש"ע

לעילוי נשמת
הרבנית רייזל רוס ע"ה
בת הרב שמואל אהרן זצ"ל
נלב"ע יז טבת תשפ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
אדונינו מורינו ורבינו
הגה"ק יצחק צבי משה זצ"ל
ברא כרעא דאבוה
אדמו"ר אביגדור מוזס זצ"ל
מקראלי
נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק
מו"ר מאיר יהודה לייב ז"ע
אסטרייכר
כיהן כ"ה שנים כרב העיר קראלי
נלב"ע י"ח חשון תקל"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת
הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלבע יב כסלו תשפא
ת. נ. צ. ב. ה.